

gelse i offentl. Liv vil bringe Hovmod og Storhed med sig, men leves Livet ret i Gud, da skal man nok faa se sin egen Ringhed og holdes nede i Ydmyghed.

Hvad er da det offentl. Liv? Vi kan ikke gaa uden for vor Dør uden at møde det, overalt ser vi det. Hvad har vi gjort for at faa det forandret, som er galt i det offentl. Liv? Skolen, Undervisningen og alt andet i det kommunale Liv, vedkommer det os? Om der sørges for de uægte Børn, de gamle og fattige, skulde det vedkomme os? At en troende Kvinde kan sove over for det og i Kraft af sin Kristendom sige: det vedkommer ikke mig, forstaar jeg ikke. Vore Børn skal leve i disse forfærdelige Forhold, der eksisterer i det offentl. Liv; tør Du da sige: det vedkommer ikke mig? Gid vi maatte vaagne for vort store Ansvar overfor det offentl. Liv. Vi tager Skade paa vort personlige Kristenliv, naar vi sover og ikke tager Del i Arbejdet.

Hvordan læser vi vor Avis, følger vi med i de største Spørgsmaal? mange læser kun Anoncer og den Slags; findes der ingen Interesse for de store Spørgsmaal, da føles intet Ansvar. Ungdommen har saa mange brændende Spørgsmaal, men har Kvinden ej Interesse derfor, kan hun ikke vejlede de unge. — Ansaret har vi; vi kan derfor ikke nøjes med at mene, at Moralen er slet, naar vi ikke tager Arbejdet op derimod; thi ser vi Ansaret og handler ej derefter, da tager vi Skade paa vort personlige Kristenliv.

Der er ganske vist mange Kvinder, der ej kan gaa fra sit Hjem, og den Gerning i det offentl. Liv, der gøres paa Bekostning af et Hjem, er af det Onde;

men mange fører et Luksusliv og har baade Tid og Kræfter til Raadighed. — Jesus sendte sine Disciple ud i Verden og bad sin Fader „ikke at tage dem ud af Verden, men bevare dem fra det Onde“. Spørgsmaalet bliver saa dette: „tør jeg uden at skade mit personlige Kristenliv kaste Ansaret fra mig?“ „Nej! Ikke ud af Verden, men ubesmittet af det Onde“. Mener Du kun at have det ene Talent overfor Arbejdet i det offentl. Liv, brug det da ved at bede for dette bølgende Liv, som er udenom os. Gid det personlige Kristenliv maa præge Kvinden, og gid de troende Kvinder maa bringe deres Indsats i Arbejdet, ikke gaa i Vejen for Manden, men bringe det kvindelige frem.

Marie Sørensen.

De unge Pigers Værnepligt.

Vi hørte i December lidt om Husmødrenes Værnepligt; men unge Piger har ogsaa en Værnepligt. Først og fremmest: at værne deres egen Ære; thi naar de ikke gør det, kan de ikke fordre, at andre Mennesker skal behandle dem med den Agtelse, som de mulig kan tilkomme i Følge deres Stand og Stilling i Samfundet.

Dernæst skal de hjælpe at værne det Hjem, hvor de har deres Gerning eller Ophold. Jeg ved godt, hvormange Fristelser der er for de unge Piger, baade med Hensyn til at tale om Herskabet og give sig for meget af med de unge Mænd i Butikker og andre Steder; men de skal bede Herren sende sin Engel til at gaa ved deres Side hver Dag.